

BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju Nedelišće

Livadarska 40, OIB: 57066720584

Nadležni trgovački sud: **Trgovački sud u Varaždinu**
Poslovni broj spisa: **St-35/2015**
Stečajni dužnik: **BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Livadarska 40, Nedelišće, OIB 57066720584**

Pred Trgovačkim sudom u Varaždinu vodi se postupak broj: 5 St-35/15-21 (dalje: stečajni postupak) nad BB NEKRETNINE d.o.o. iz Nedelišća, Livadarska 40, OIB: 57066720584, MBS: 080609552, otvoren 3.11.2015., te sukladno čl. 89. st. 2. Stečajnog zakona (dalje: SZ) stečajni upravitelj prilaže u spis

Izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 3.11.2015. do 30.4.2020. (O-18)

I. TIJEK STEČAJNOG POSTUPKA

U proteklom periodu od posljednjeg izvješća rješenja o dosudi imovine kupcima/razlučnim vjerovnicima su postala pravomoćna i nekretnine/parcele, koje su bile dio imovine koja čini stečajnu masu, su prenesene na stjecatelje ADRIATIC ASSETS d.o.o. iz Zagreba i Raiffeisenlandesbank Kartnen-Rechenzentrum und Revisionsverband, reg. Gen.m.b.H. iz Klagenfurta, Austrija.

Preostali dio imovine koja čini stečajnu masu predstavlja potraživanje prema Ministarstvu financija, Poreznoj upravi u iznosu 332.273,71 kn (dalje: Potraživanje) i u statusu je nepravomoćne presude Upravnog suda u Zagrebu Usl-4184/19-9 (dalje: Presuda), kojom je:

- točkom I poništeno rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak od 23.9.2019.,
- točkom II poništeno rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostava Čakovec od 23.3.2016.

Točkama III, IV i V su određene posljedice primjene točaka I i II, a u nastavku izvješća će biti više riječi o ovoj temi.

Prilog 1: Presuda

Nadalje, stečajni upravitelj je na zahtjev Suda 25.2.2020. dostavio prijedlog za namirenje sa priložima:

1. Obračun troškova stečajnog postupka od 17.2.2020. koji se odnosi na razlučnog vjerovnika ADRIATIC ASSETS d.o.o. iz Zagreba u iznosu 1.002.543,56 kn,
2. Obračun troškova stečajnog postupka od 17.2.2020. koji se odnosi na razlučnog vjerovnika Raiffeisenlandesbank Kartnen-Rechenzentrum und Revisionsverband, reg. Gen.m.b.H. iz Klagenfurta, Austrija, u iznosu 160.869,86 kn,
3. Očitovanje – dopunu od 18.10.2019., Očitovanje od 9.9.2019., Specifikacija uz obračun stvarno nastalih troškova stečajnog postupka (točka a) od 20.8.2019. i Obračun troškova stečajnog postupka od 9.8.2019.

Temeljem opisanog prijedloga Sud je Zaključkom 5 St-35/2015-161 zatražio od razlučnih vjerovnika očitovanje na prijedlog stečajnog upravitelja u roku 8 dana, uz napomenu da će u slučaju da pozvane stranke ne dostave traženo, Sud o namirenju razlučnih vjerovnika odlučiti u skladu s prijedlogom stečajnog upravitelja. Dani rok je istekao, a na poziv Suda se javio jedan razlučni vjerovnik podržavši prijedlog stečajnog upravitelja, dok se ostali nisu očitovali.

II. STANJE STEČAJNE MASE NA DAN 30.4.2020.

Stečajni dužnik vodi sudski spor pred Upravnim sudom u Zagrebu, u kojem je navedeni sud presudio u korist stečajnog dužnika, poništivši rješenja kako je to navedeno u Presudi. Stečajni upravitelj je u ranijim izvješćima dostavljao informacije o radnjama i postupcima vezanim uz Potraživanje, a u izvješću od 31.1.2020. je predložio donošenje odluke o angažiranju odvjetnika zbog kompleksnosti predmeta. Kako tražene odluke nije bilo, a za 13.3.2020. je Upravni sud u Zagrebu zakazao ročište, na dan kada je stečajni upravitelj od ranije (6.2.2020.) imao sazvanu skupštinu vjerovnika u predmetu St-1533/2016 pri Trgovačkom sudu u Splitu na kojem se odlučivalo o obustavi stečajnog postupka, stečajni upravitelj je sa predmetom upoznao ZOU Marko Tušek i Stela Tursan (dalje: ZOU), koji je 12.3.2020. dostavio prijedlog pružanja odvjetničkih usluga koji se nalazi u prilogu ovog izvješća, a stečajni upravitelj je u opisanim okolnostima potpisao punomoć odvjetnici Steli Tursan koja je zastupala stečajnog dužnika na ročištu 13.3.2020. pred Upravnim sudom u Zagrebu.

Prilog: Prijedlog pružanja odvjetničkih usluga

Nekoliko dana nakon ovog održanog ročišta su u Republici Hrvatskoj, na svim sudovima, otkazana sva ročišta zbog ugroze po živote ljudi, a svi sudovi su uveli novi režim rada koji ni na dan ovog izvješća ne predviđa rad sa strankama.

Upravni sud u Zagrebu je presudio 20.3.2020. i utvrdio da tužitelj ima pravo na povrat više uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a sve kako je opisano u točki III Presude.

Točkama IV i V Presude, naloženo je tuženiku da izvrši povrat više uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu 332.273,71 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a u roku 15 dana, te da naknadi tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn, također u roku 15 dana.

Protiv Presude je dopuštena žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana od dostave.

Imovina koja predstavlja stečajnu masu su i novčana sredstva na računu stečajnog dužnika u iznosu 983,33 kn.

III. RADNJE KOJE ĆE SE PODUZETI U NAREDNOM RAZDOBLJU

Svi sudovi funkcioniraju po posebnom režimu rada i tako će biti zasigurno i u narednom razdoblju, jer je epidemiološka situacija izložena stalnim promjenama i trenutno se poboljšava, no nažalost stručnjaci s područja epidemiologije i infektologije ne isključuju mogućnost pogoršanja. Nemoguće je predvidjeti mjere koje će biti uvedene i korake koji će biti poduzeti ukoliko dođe do pogoršanja epidemiološke situacije, a u takvom razvoju događaja ovaj stečajni postupak u kojem je unovčeno cca 98% imovine, a ostatak od 2%, ukoliko bude pravomoćno dosuđen stečajnom dužniku, biti će izražen u novcu, će se dodatno zakomplicirati i posljedično produžiti.

BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju Nedelišće

Livadarska 40, OIB: 57066720584

Zbog svega navedenog stečajni upravitelj predlaže Sudu da:

1. donese odluku o angažiranju ZOU Marko Tušek i Stela Tursan u naprijed opisanom predmetu,
2. donese odluku o namirenju razlučnih vjerovnika,
3. donese odluku da namireni razlučni vjerovnik ADRIATIC ASSETS d.o.o. iz Zagreba uplati iznos 1.002.543,56 kn po Obračunu troškova stečajnog postupka od 17.2.2020.,
4. donese odluku da namireni razlučni vjerovnik Raiffeisenlandesbank Kartnen-Rechenzentrum und Revisionsverband, reg. Gen.m.b.H. iz Klagenfurta, Austrija, uplati iznos 160.869,86 kn po Obračunu troškova stečajnog postupka od 17.2.2020.

Navedene iznose u točkama 3 i 4, razlučni vjerovnici mogu uplatiti na račun stečajnog dužnika br. HR3241330061104216443, otvoren kod Banka KOVANICA d.d.

Ovdje je važno naglasiti da stečajni dužnik nije podmirio ni jedan trošak ovog stečajnog postupka, što znači da neki njegovi vjerovnici čekaju sredstva za izvršeni posao prema stečajnom dužniku više od 4 godine, što u gospodarskim okolnostima uzrokovanim opisanim epidemiološkim događajima predstavlja dodatni razlog da se donesu navedene odluke.

Stečajni upravitelj će i nadalje poduzimati sve potrebne, ali i epidemiološkom situacijom uvjetovane moguće radnje u korist stečajne mase, s ciljem što skorijeg završetka ovog stečajnog postupka.

BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju Nedelišće

Dražan Vidman, stečajni upravitelj

PRILOG 1

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Levaku, te zapisničarki Mateji Marjanović, u upravnom sporu tužitelja BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Nedelišće, Livadarska 40. kojega zastupa opunomoćenica Stela Tursan, odvjetnica u Odvjetničkom uredu Tušek & Tursan iz Varaždina, Aleja kralja Zvonimira 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi povrata poreza na dodanu vrijednost, nakon zaključene javne i usmene rasprave dana 13. ožujka 2020. godine, u nazočnosti opunomoćenice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 20. ožujka 2020. godine,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-19/16-01/55, URBROJ: 513-04-19-3 od 23. rujna 2019. godine.

II. Poništava se rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostave Čakovec, KLASA: UP/I-416-02/2015-04/707, URBROJ: 513-07-26-03/16-05 od 23. ožujka 2016. godine.

III. Utvrđuje se da tužitelj ima pravo na povrat više uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje teku na navedeni iznos od 1. siječnja 2010. godine pa do 31. srpnja 2015. godine u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine pa do isplate po stopi propisanom člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje duljem od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu 5 postotnih poena.

IV. Nalaže se tuženiku da izvrši povrat više uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn, a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 12. prosinca 2019. godine protiv rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-19/16-01/55, URBROJ: 513-04-19-3 od 23. rujna 2019. godine, kojim se odbija žalba tužitelja protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostave Čakovec, KLASA: UP/I-416-02/2015-04/707, URBROJ: 513-07-26-03/16-05 od 23. ožujka 2016. godine. Potonjim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za povrat pretplate poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn. Tužitelj ističe da je tuženik u potpunosti propustio utvrditi odlučne činjenice za donošenje odluke, s time da isti i ignorirao činjenice da je prvostupanjsko tijelo u upravnom postupku nesporno utvrdilo da je Porezna uprava potvrdila svojim dopisom od 5. listopada 2015. godine (u prilogu kojeg je bila knjigovodstvena kartica na dan 30. rujna 2015. godine) da je evidentirana pretplata u iznosu od 332.273,71 kn, i to na računu 1201 na dan 30. rujna 2015. godine – porez na dodanu vrijednost, a čime je tuženik potvrdio nespornost traženog iznosa PDV-a za povrat. Osim toga, tužitelj je dostavljao propisane PDV obrasce, u kojima je iskazivao pretplaćeni PDV, koji je prenosio u sljedeća obračunska razdoblja i ispunjavao obveze propisane Zakonom o PDV-u. Time je porezno tijelo potvrdilo da su naredne obveze podmirivane iz pretplaćenog poreza na dodanu vrijednost. Isto je ocijenilo da nije došlo do prekida zastare iz razloga jer tužitelj nije poduzimao radnje usmjerene za povrat pretplaćenog poreza. Dakle, tijekom postupka je pogrešno utvrđeno da je nastupila zastara prava na povrat poreza. Jer, osim što je radnjama tužitelja došlo do prekida zastare, do prekida zastare došlo je i izvršenim nadzorima od strane Porezne uprave dana 30. travnja 2009. godine o čemu je sastavljen zapisnik i dana 11. listopada 2010. godine, o čemu je, također, sastavljen zapisnik. Tim zapisnicima je potvrđen više uplaćen porez na dodanu vrijednost i pravo na povrat, a to je također potvrđeno i kasnijim dopisima i stanjem računa od strane same Porezne uprave.

Slijedom iznesenog tužitelj predlaže da sud poništi napadano rješenje, te da usvoji žalbu tužitelja od 29. travnja 2016. godine, tako da usvoji zahtjev za povrat više uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku da u roku od 15 dana izvrši povrat poreza na dodanu vrijednost, uvećan za pripadajuće zakonske zatezne kamate, te naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora.

U svom odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga i navoda iznijetih u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je osnovan, a prema slobodnom uvjerenju suda, te na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, shodno članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima.

Tijekom postupka izvršen je uvid u cjelokupni spis predmeta, te spis tuženika, a posebice u rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-19/16-01/55, URBROJ: 513-04-19-3 od 23. rujna 2019. godine (stranica 4-6 spisa), rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostave Čakovec, KLASA: UP/I-416-02/2015-04/707, URBROJ: 513-07-26-03/16-05 od 23. ožujka 2016. godine (stranica 7-8 spisa), zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 11. listopada 2010. godine, zapisnik o obavljenom očevidu od 30. travnja 2009. godine, podnesak Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska od 5. listopada 2015. godine, stanje računa poreznog obveznika – tužitelja na dan 30. rujna 2015. godine, službene bilješke Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostave Čakovec od 23. ožujka 2016. godine, te zahtjev za povrat pretplaćenog poreza na dodanu vrijednost od 27. studenog 2015. godine.

Kod donošenja odluke u ovom predmetu sud je polazio od sadržaja pobijanog rješenja od 23. rujna 2019. godine, kojim se odbija žalba tužitelja protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Sjeverna Hrvatska, Ispostave Čakovec, KLASA: UP/I-416-02/2015-04/707, URBROJ: 513-07-26-03/16-05 od 23. ožujka 2016. godine. Naime, tužitelj je zahtjevom od 27. studenog 2015. godine tražio povrat uplaćenog poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn za 2008. i 2009. godinu, koji je odbijen, a uz obrazloženje da je nastupila zastara prava na povrat. Tako je zastara prava na povrat za 2008. godinu počela teći 1. siječnja 2010. godine, a za 2009. godinu zastara je počela teći 1. siječnja 2011. godine, te je protekom roka od tri godine, obzirom da nije bilo prekida tijeka zastare, dana 1. siječnja 2013., odnosno 1. siječnja 2014. godine nastupila zastara prava na povrat. Pri tome se tuženik poziva na članak 94. stavak 1. i 5., te članak 95. stavak 2. Općeg poreznog zakona. Nadalje, pravo na povrat poreza na dodanu vrijednost nastalo je predajom prijave poreza na dodanu vrijednost za 2008. godinu (koja je predana poreznom tijelu 2009. godine), a za 2009. godinu je to pravo nastalo predajom prijave poreza na dodanu vrijednost 2010. godine. Protekom roka od tri godine nastupila je relativna zastara prava na povrat. Tuženik dalje navodi da tužitelj nije podnosio obrasce poreza na dodanu vrijednost poreznom tijelu od 2010. do 2015. godine, već su obrasci podnijeti dana 17. prosinca 2015. i 4. veljače 2016. godine. Dakle, tužitelj nije podnosio obrasce, a što je njegova zakonska obveza, s time da je na obrascima mogao iskazati više uplaćeni porez na dodanu vrijednost, te eventualno zatražiti njegov povrat ili isti iznos ostaviti kao predujam za buduća razdoblja. Pri tome tuženik naglašava da je kod tužitelja izvršen nadzor, tako da je porezni nadzor okončan zapisnikom za 2008. godinu od 11. listopada 2010. godine, odnosno zapisnikom od 30. travnja 2009. godine. U tim zapisnicima je utvrđeno da tužitelj uredno vodi poslovne knjige i uredno iskazuje, obračunava i uplaćuje porez na dodanu vrijednost. Činjenica da je porezno tijelo imalo saznanje da tužitelj ima pretplatu na računu poreza na dodanu vrijednost ne proizvodi automatski i povrat poreza. Da bi isti ostvario povrat poreza, mora i zatražiti taj povrat u zakonom propisanim rokovima. Iz stanja u spisu proizlazi da tužitelj od 2010. godine nije podnio niti obrazac prijave poreza na dodanu vrijednost, a obrasce za 2010. i 2011. godinu podnio je tek 4. veljače 2016. godine, a povrat je zatražio 27. studenog 2015. godine. To znači da je tužitelj zatražio povrat poreza nakon nastupa relativne zastare prava na povrat poreza na dodanu vrijednost, odnosno uvažavajući članak 94. stavak 1. i 5. OPZ povrat sredstava je trebao zatražiti prije proteka roka utvrđenog citiranim člankom. Tuženik smatra da tužitelj nije poduzimao radnje usmjerene na povrat pretplaćenog poreza, jer nije zahtijevao isti. Samo iskazivanje predujmova nisu radnje usmjerene na povrat pretplaćenog poreza. Prijavama poreza na dodanu vrijednost, također, tužitelj nije prekidao tijek zastare, već je samo ispunjavao svoje obveze propisane Zakonom o porezu na dodanu vrijednost.

Sud smatra da je pobijana odluka nije zasnovana na zakonu, iako je prihvatio stajalište tuženika da je tužitelj zatražio povrat poreza na dodanu vrijednost nakon nastupa relativne zastare prava na povrat tog poreza. Naime, članak 94. stavak 1. OPZ propisuje da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe, te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći, dok stavak 5. istog članka propisuje da zastara prava na povrata poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik stekao pravo na povrat. Osim toga, potrebno je uputiti na članak 95. stavak 2. OPZ, koji propisuje da se tijekom zastare prava na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe prekida radnjom poreznog obveznika dostavljenom na znanje poreznom tijelu radi ostvarenja prava na povrat poreza naplaćenog bez pravne osnove ili više plaćenog poreza, kamata i troškova ovrhe, s tim da shodno stavku 3. nakon poduzetih radnji iz stavka 1. ili 2. ovoga članka zastarni rok počinje ponovno teći. Treba naglasiti da porezni obveznik, koji u razdoblju oporezivanja ima pravo na odbitak pretporeza,

čiji je iznos veći od njegove porezne obveze, ima pravo na povrat te razlike ili može iznos preplaćenog PDV-a prenijeti u slijedeće razdoblje oporezivanja. Ako porezni obveznik zahtijeva povrat preplaćenog PDV-a, Porezna uprava je obvezna vratiti tu razliku u roku od 30 dana od dana predaje prijave PDV-a, a najkasnije u roku od 90 dana od dana pokretanja poreznog nadzora (članak 66. Zakona o PDV-u). Kada se radi o zastari prava na povrat poreza i kamata, odgovarajućom ispravom kojom se prekida tijekom zastare smatra se i pisana izjava poreznog obveznika o načinu korištenja više plaćenog poreza, npr. za podmirenje predujma u narednom razdoblju, ili preknjiženje na račune drugih poreza (ili doprinosa) ili zahtjev za povrat sredstava na žiro-račun. Dakle, bilo koja radnja poreznog obveznika dostavljena na znanje poreznom tijelu poduzeta radi ostvarenja prava na povrat više plaćenog poreza i poreza naplaćenog bez pravne osnove, kamata i troškova ovrhe prekinut će tijekom zastare, a to može biti i uvid u stanje računa (izdavanje uvida, uvid u poreznu karticu putem ePorezne), učinjen u svezi (Poreznoj upravi) dostavljenog zahtjeva za povrat ili preknjiženje preplaćene svote poreza. U konkretnom slučaju porezni obveznik nije poduzimao opisane radnje za povrat preplaćenog poreza, pa je došlo do nastupa relativne zastare prava na povrat poreza. Samim dostavljanjem prijave PDV-a (PDV-a obrazaca) za pojedina razdoblja oporezivanja (mjesечna ili kvartalna), u kojima se iskazuje preplaćeni PDV, te prenosi u slijedeća obraćunska razdoblja, porezni obveznik ispunjava svoje obveze propisane Zakonom o PDV-u. Treba naglasiti da relativna zastara prava na povrat poreza nastupila i unatoč postupanju poreznog tijela po inspekcijском nadzoru od 11. listopada 2010. godine, odnosno obavljenom oćevidu od 30. travnja 2009. godine. Nadalje, tužitelj je podnio zahtjev za povrat pretplate poreza na dodanu vrijednost na računu 1201 – porez na dodanu vrijednost u iznosu od 332.273,71 kn, Ispostavi Čakovec, dana 27. studenog 2015. godine, a nakon što je Porezna uprava po zahtjevu privremenog stećajnog upravitelja, dostavila uz svoj podnesak od 5. listopada 2015. godine, knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela, na dan 30. rujna 2015. godine. Treba naglasiti da to, prema mišljenju suda, predstavlja pisano priznanje zastarjele obveze od strane poreznog tijela, koje se smatra odricanjem od zastare shodno članku 220. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima. Naime, članak 219. ZOO propisuje da se dužnik ne može odreći zastare prije nego što protekne vrijeme određeno za zastaru. Jer, ako OPZ-om nije uređeno drugaćije, na poreznu zastaru primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima. Priznanje duga od strane poreznog tijela, kao temelj za prekid zastare mora biti jasno, određeno i bezuvjetno, te se mora dati u tijeku zastarnog roka (odluka Vrhovnog suda RH, Rev-794/08).

Usljed iznijetog, a na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci presude.

Sud je dosudio tužitelju trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, a koji se sastoji od sastava podneska od 12. ožujka 2020. godine - 2.500,00 kn, zastupanja na ročištu dana 13. ožujka 2020. godine - 2.500,00 kn, te PDV-a - 1.250,00 kn. Radi se o opravdanom trošku shodno članku 79. stavku 1. ZUS-a, s time da se visina istog temelji na stavku 2. citiranog članka ZUS-a, a u svezi Tbr. 23. toćke 1. Odvjetnićke tarife.

U Zagrebu, 20. ožujka 2020. godine

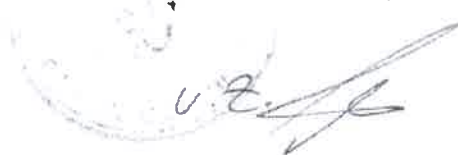
Sudac:
Ivan Levak, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu,

u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost otpřavka – ovlaštēni službenik
Snježana Miletić

Varaždin, 12.03.2020.

STEČAJNI UPRAVITELJ DRAŽEN VIDMAN

BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju

Nedelišće, Livadarska 40

OIB: 57066720584

PREDMET: - prijedlog pružanja odvjetničkih usluga

Poštovani,

sukladno vašem traženju obavještavam Vas da smo načelno razmotrili dokumentaciju predmeta BB NEKRETNINE d.o.o. u stečaju c/a Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, a koji se predmet vodi pred Upravnim sudom u Zagrebu broj Usl - 4184/19 te iznosimo svoje mišljenje zajedno s prijedlog pružanja odvjetničkih usluga kako slijedi.

Moramo napomenuti kako je riječ o kompleksnom predmetu sa sadržajnom dokumentacijom predmeta spora u kojem je HITNO potrebno poduzeti potrebne i nužne radnje. Naime, tužba je relativno šturo napisana te je istu potrebno dodatno obrazložiti i potkrijepiti činjenicama i dokazima jer je u protivnom, smatramo, jedino realno moguće očekivati negativnu presudu kojom će biti odbijen tužbeni zahtjev. S obzirom da je ročište zakazano već za 13.03.2020. godine, potrebno je odmah bez ikakvog odlaganja sastaviti OČITOVANJE na odgovor na tužbu (koje će se uputiti protivnoj strani i Sudu) u kojem će se iznijeti sve činjenice, dokazi kao i nužna pravna argumentacija, odnosno potrebno je problematici spora pristupiti na drugačiji način tako se naglasak naše pozicije stavi na institutu odricanja od zastare, a ne na dokazivanju prekida zastare ispunjavanje zakonskih obveza, a kako je to do sada inzistirano od strane stečajnog dužnika u upravnom postupku i u tužbi. U pravcu sastavljanja očitovanja potrebno je odmah pristupiti dodatnoj prouci spisa kao i upravno sudske prakse vezano za predmet spora. Isto tako, u tužbi nisu iznijeti praktički nikakvi dokazni prijedlozi, stoga smatramo da je potrebno isto svakako istaknuti u očitovanju; naša je sugestija da se predloži cijeli niz dokaza, između ostalog, knjigovodstveno financijsko vještačenje, pribava stečajnog i upravnog spisa, saslušanje stečajnog upravitelja, na okolnost odricanja od zastare pribava potrebne dokumentacije od poreznog tijela kao i saslušanje ovlaštenih osoba poreznog tijela vezano za pisanu komunikaciju sa stečajnim dužnikom i druge dokaze.

S obzirom na navedeno, nije moguće ocijeniti duljinu trajanja postupka kao i broj radnji koje će u istom biti potrebno odraditi, međutim, može se već sada predvidjeti da će u zastupanju biti potrebno najmanje odraditi nekoliko radnji i da će zastupanje biti skopčano s nizom materijalnih i drugih troškova (npr. odlasci na ročišta, izbivanje iz pisarnice i tsl.).

U vašem traženju naglasili ste činjenicu da stečajni dužnik u načelu nema sredstava za vođenje sudskih postupaka i za plaćanje odvjetničkih usluga. Usprkos našoj vremenskoj opterećenosti brojnim predmetima i kratkim rokom u kojem bi se morali angažirati na predmetu te unatoč tome što ovom odvjetničkom uredu nije praksa ugovaranja plaćanja odvjetničkih usluga po uspjehu u neizvjesnim predmetima, uvažavajući našu korektnu poslovnu suradnju spremni smo Vam izaći u susret te preuzeti rizik na način da naplatu naših odvjetničkih usluga ugovorimo po principu uspjeha u sporu.

U tom smislu, a uzimajući u obzir krajnu neizvjesnost predmeta, kratkoću roka kao i sve druge naprijed navedene okolnosti, predlažemo da se naplata naših odvjetničkih usluga izvrši na način:
- da se u slučaju uspjeha u sporu našem uredu plati iznos od 25% od ukupnog iznosa koji bi se polučio od tuženika, s time da bi ovom uredu pripadao i trošak koji bi se dosudio na teret protivne strane.

- pravo na naplatu troškova, ovaj bi ured ostvario isključivo u slučaju pravomoćnog pozitivnog okončanja spora (eventualno zaključenje nagodbe) i to tek po naplati od protivne strane. Pružanje pravne pomoći također bi obuhvaćalo i eventualne postupke ovrhe koji bi se morali voditi radi naplate.

- u slučaju negativnog ishoda spora, ovaj će odvjetnički ured preuzeti rizik od troškova postupka, odnosno, u slučaju negativnog ishoda neće teretiti stečajnog dužnika sa nikakvim troškovima, uključujući i materijalnim troškovima koji su bili skopčani s pružanjem odvjetničkih usluga.

Moramo napomenuti, a za slučaj da ovaj odvjetnički ured izvrši određene radnje bez prihvatanja ove ponude da zadržavamo pravo naplate svih izvršenih radnji i troškova sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

S poštovanjem,

odvjetnici MARKO TUŠEK i STELA TURSAN

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
MARKO TUŠEK I STELA TURSAN
 ODVJETNIK
MARKO TUŠEK
Aleja kralja Zvonimira 11, VARAŽDIN

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
MARKO TUŠEK I STELA TURSAN
 ODVJETNICA
STELA TURSAN
Aleja kralja Zvonimira 11, VARAŽDIN